

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 15C/72/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216206686
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Hana Posluchová
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2021:1216206686.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Hanou Posluchovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Mýtna 48, Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: T. J. U., trvale bytom J. XX, E., o zaplatenie 4.663,27 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti zaplatenie istiny 40,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % p.a. zo sumy 40,-eur od 21.12.2018 až do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti **z a m i e t a**.

III. Žalovanej sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 21.04.2016 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny 4.663,27 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % p.a. zo sumy 4.663,27-eur od 24.08.2013 až do zaplatenia ako aj náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu Tatra banka a.s. poskytla žalovanej na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XX-XXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX úver vo výške 7.000,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy žalovaná svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky úveru neplnila riadne a včas. Vzhľadom na omeškanie žalovanej s platením zmluvne dohodnutých splátok úveru právny predchodca žalobcu ku dňu 17.08.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru v súlade s ust. čl. VI bod 1 úverovej zmluvy a zároveň vyzval žalovanú na okamžitú úhradu dlžnej sumy po doručení oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru v súlade s ust. čl. VI bod 2 úverovej zmluvy. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 19.08.2013 s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej v súlade s ust. IV bod 4.5.5. Všeobecných obchodných podmienok Tatra banky, a.s. doručené dňa 22.08.2013, kedy v súlade s ust. čl. VI bod 2 úverovej zmluvy nastala splatnosť pohľadávky z nesplateného úveru. Nakoľko právnomu predchodcovi do dnešného dňa žalovaná nezaplatila, od 23.08.2013 bola v omeškani so zaplatením dlžnej sumy 4.663,27 Eur rovnajúcej sa nesplatenej istine úveru vo výške 4.663,27 Eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Tatra banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Intrum Iustitia Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 6.10.2015 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy v celosti postúpená žalobcovi ako postupníkovi. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru 4.663,27 Eur. Na základe vyššie uvedeného žalobca žiada zaviazat' žalovanú na

zaplatenie sumy 4.663,27 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8.5 % p.a. zo sumy od 24.08.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania.

3. Tunajší súd rozhodol vo veci samej rozsudkom č.k. 15C/72/2016-77 zo dňa 24.01.2017, ktorým žalobu zamietol a žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Voči uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie.

4. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Bratislave, ako odvolací súd uznesením č.k. 3Co/41/2019-117 zo dňa 31.03.2020, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. K zrušeniu rozsudku prišlo z dôvodu nesprávnej aplikácie ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, keď súd prvej inštancie považoval nárok za premlčaný, hoci v čase rozhodovania bolo vydané rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, v ktorom konštatoval, že ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky. Krajský súd ďalej konštatoval, že pri absencii iných rozhodujúcich listinných dôkazov ako výpisu z bankovej knihy tunajší súd nesprávne ustálil splátku úveru, v súvislosti s omeškáním ktorej pristúpil právny predchodca žalobcu k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti celého úveru, pričom vo väzbe na toto zistenie sa vôbec nezaoberal tým, či boli splnené predpoklady pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru dohodnuté v úverovej zmluve, a či právny predchodca žalobcu požiadala žalovanú o úhradu celého zosplatneného úveru rešpektujúc pritom podmienky ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

5. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisu a zistil tento skutkový stav:

6. Dňa 21.4.2011 bola medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou uzavretá Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XX-XXXXXXXXXX vo výške 7.000,- Eur, s dohodnutou úrokovou sadzbou 13,90%, s uvedením RMPN 16,69 % a priemernou hodnotou PRMN 11,64 %. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá do 6 rokov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky, pričom mesačné splátky úveru boli dohodnuté k 20. dňu príslušného mesiaca v počte 62 splátok (5 rokov a 2 mesiace) vo výške 90,- Eur. V čl. VI bod 1 uvedenej zmluvy bolo dohodnuté právo veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t.j. právo požadovať splatenie celej pohľadávky veriteľa aj pred dňom konečnej splatnosti, ak existuje nedoplatok jednej splátky úveru, trvajúci viac ako 3 mesiace alebo dvoch splátok úveru.

7. Dňa 19.8.2013 zaslal právny predchodca žalobcu - Tatra banka a.s.- žalovanej oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru ku dňu 17.8.2013 v zmysle článku VI bod 2 Zmluvy s tým, že výška pohľadávky k tomuto dňu mala predstavovať 5.313,25 Eur, z toho istina 4.969,12 Eur. Odoslanie v daný deň oznámenia žalobca dokladoval poštovým podacím hárkom.

8. V zmysle čl. IV bod 4.5.5 Všeobecných obchodných podmienok banky pri doručovaní písomností bankou v tuzemsku sa písomnosti považujú za doručené tretí deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia.

9. Dňa 8.10.2015 zaslal právny predchodca žalobcu - Tatra banka a.s.- žalovanej oznámenie o postúpení pohľadávky vo výške 4.733,47 Eur s prísl. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 6.10.2015.

10. Podľa výpisu z bankovej knihy zo dňa 14.12.2015 k dátumu postúpenia pohľadávky bola výška istiny v omeškání 4.663,27 Eur a ku vzniku omeškania, ktoré malo viesť k zosplatneniu úveru, došlo dňom nezaplatenia splátky splatnej dňa 20.7.2013.

11. Z prehľadu splátok vyhotoveného žalovaným (čl. 64) vyplýva, že žalovaná v období pred podaním žaloby od apríla 2013 do decembra 2013 neuhradila žiadne splátky; čiastočne hradila v mesiacoch december 2013- január 2014 a september 2014, pričom celkovo pred podaním žaloby uhradila právnenmu predchodcovi žalobcu sumu 2.336,73 eur.

12. Z dôvodu úhrady časti pohľadávky žalovanou po podaní žaloby v sume 40 eur dňa 20.12.2018 žalobca podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 12.10.2020 (čl.125) vzal žalobu v uvedenej časti istiny spolu so zodpovedajúcou časťou príslušenstva späť.

13. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.
14. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.
15. Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.
16. Žalobca dňa 12.10.2020 doručil súdu čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 40,- Eur s príslušenstvom. Vzhľadom na to, že k späťvzatiu prišlo po prvom pojednávaní, súd v zmysle ustanovenia § 146 CSP zisťoval súhlas žalovanej. Vo výzve bola žalovaná poučená, že ak sa nevyjadrí, súd to bude mať za to, že vyjadrila so späťvzatím súhlas. Žalovanej bola dňa 06.11.2020 doručená výzva, ku ktorej sa nevyjadrila. Vzhľadom na uvedené, súd konanie v časti o zaplatenie sumy 40,- Eur s príslušenstvom zastavil.
17. Nároky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje, vyplývajú zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V súčasnosti právne vzťahy zo spotrebiteľských úverov upravuje zákon č. 129/2010 Z. z. ako osobitný predpis. Zmluva o úvere patrí k tzv. absolútnym obchodným vzťahom (§ 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka), z ktorého dôvodu sa otázky neupravené osobitným zákonom riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, a keďže ide o zmluvu spotrebiteľskú, aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka, upravujúcimi spotrebiteľské zmluvy.
18. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.
19. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.
20. Podľa § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.
21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
22. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.
23. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
24. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.
25. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.
26. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

27. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

28. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

29. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

30. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

31. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení v rozhodnom čase, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

32. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení v rozhodnom čase, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

33. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu.87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

34. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže právny predchodca žalobcu (banka) ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej v zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom).

35. Súd priorityne skúmal aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto spore, ktorý ju odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok.

36. Právna úprava postúpenia pohľadávky je obsiahnutá v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že postupcom pohľadávky bola Tatra banka, a.s., a teda banka v zmysle § 2 ods. 1 zákona o bankách, tak postúpenie pohľadávky sa okrem ustanovení Občianskeho zákonníka riadi aj § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd preto musel posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku

sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách upravuje postup veriteľa pri postúpení bankovej pohľadávky na tretí subjekt.

37. Súd konštatuje, že postúpiť bankovú pohľadávku zákon o bankách umožňuje iba 1.) v tej časti, ktorá je po splatnosti, 2.) iba po písomnej výzve na splnenie, 3.) výzva musí byť zo strany banky, 4.) omeškanie napriek písomnej výzve trvá viac ako 90 dní. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ustanovenie umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je následne dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku.

38. Znenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je potrebné vykladať tak, že banka je oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie by banku malo motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou tak, ako to vyplýva z § 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou (k tomu pozri rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 5Co/226/2019 zo dňa 11.12.2019).

39. Súd konštatuje, že žalobca nepredložil súdu žiaden dôkaz o tom, že žalovanej bola adresovaná a doručovaná výzva podľa § 53 ods. 9 OZ, a teda, že právny predchodca žalobcu si splnil svoju povinnosť podľa § 53 ods. 9 OZ vyzvať žalovanú ako dlžníka na splnenie povinnosti na úhradu dlžnej sumy plynúcej z úverovej zmluvy, čo je však zákonnou podmienkou zosplatnenia úveru podľa § 565 OZ. Žalobca, navyše zastúpený právnym zástupcom, ako nositeľ dôkazného bremena, realizáciu výzvy žalovanej podľa § 53 ods. 9 OZ nielenže nepreukázal, ale dokonca v skutkovom opise žaloby ani len netvrdil.

40. Ak aj teda bola žalovaná v omeškaní a dňa 17.08.2013 bol úver bez predchádzajúcej výzvy na úhradu zosplatnený, právny predchodca žalobcu postupoval v príkrom rozpore s § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Ide o notifikačnú povinnosť dodávateľa (veriteľa). Nesplnenie týchto podmienok má za následok nevyvolanie zamýšľaných právnych účinkov a dodávateľ tak založí protiprávny stav, proti ktorému svedčí súdna ochrana spotrebiteľa, resp. stav, ktorý nemožno v prospech dodávateľa tolerovať. Žalobca súdu nepredložil výzvu, ktorou by preukázal kvalifikované vyzvanie žalovanej na úhradu dlžnej pohľadávky a to ešte pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Vzhľadom na uvedené, na takúto pohľadávku sa hľadí ako na nepostúpiteľnú, teda pohľadávku, ktorej postúpenie za daných okolností bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu je potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostúpiteľnej pohľadávky absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorej neplatnosť je súd povinný v konaní ex offo aj bez námietky prihliadnuť. Je treba uzavrieť, že žalobca nepreukázal, že sa platne a účinne stal veriteľom uplatňovanej pohľadávky, teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu na jej uplatňovanie.

41. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. marca 2018, v ktorom najvyšší súd judikoval: „Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ)“.

42. Keďže žalobca nepreukázal splnenie podmienok podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách zo strany jeho právneho predchodcu pred postúpením pohľadávky (realizáciu výzvy banky podľa § 53 ods. 9 OZ žalovanej), znamená to, že nepreukázal, že sa platne stal veriteľom uplatnenej pohľadávky voči žalovanej, teda nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitimáciu na jej uplatňovanie a z uvedeného dôvodu súd žalobu vo výroku II. tohto rozsudku zamietol, a to s výnimkou časti pohľadávky v sume 40 Eur s príslušenstvom, ohľadom zaplatenia ktorej súd v súlade s dispozičným prejavom žalobcu vo výroku I. tohto rozsudku konanie zastavil.

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd žalobu v podstatnom rozsahu zamietol, čo znamená, že žalovanej (neúspešnej len v nepatrnej časti, v ktorej bolo konanie zastavené) by patril nárok na náhradu trov konania. Žalovaná si však žiadne trovy neuplatnila a z obsahu spisu jej ani žiadne trovy nevyplývali, a preto jej súd nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný v stanovenej lehote dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.